

The Model Presents the Role of Individual, Environmental and Perceived Safety Factors on Citizens' Walking

B. Tayyebi

1. Assistance Professor, Department of Sport Sciences, Faculty of Humanities and Social Sciences, Golestan University, Gorgan, Iran

Received: 29
May 2019

Accepted: 05
Nov 2019

Keywords:
Walk,
Individual,
Environmental,
Safety,
Intention

Abstract

Bandura emphasized that the behavior of individuals is subject to the conditions of the environment, individual position and characteristics. The purpose of this study was to provide a model of the role of personal, environmental and perceived safety factors on the citizens' walking intention. The present research is a survey research. The statistical population of all citizens in the 8th district of Tehran. 384 people were selected by available sampling method and participated as a sample in this study. To study the data of the study, use structural equation method. The results of study showed that individual, environmental and safety factors affect the intention of walking citizens. The results of the research also showed that the research model has a good fit. According to the results of this study, it is suggested that immunization of urban spaces and enhancing the security of sport areas are closely related to the improvement of sport-related behaviors including walking.

Extended Abstract

Objective

The lack of comprehensive research on the role of certain individual, safety environments on some sporting behaviors, including walking, is understood (1). Foster and Giles-Corti (2008) found in their research that personal, environmental, and safety issues lead to a pervasive attitude toward exercise (2). Improving some of the sporting behaviors, including hiking,

is among the citizens (3). However, the lack of research to establish the role of individual, environmental and perceived safety factors on citizens' intention to walk has led to some developmental factors in Iran, including some influential factors including perceived personal, environmental and safety characteristics. Be individuals. In other words, the unclear role of perceived individual, environmental and safety factors on citizens' intention

1. Email: bahmantayyebi2018@gmail.com

to walk has led to virtually no effort to improve the situation. This study has attempted to answer the question of what role model of perceived personal, environmental and perceived safety factors on citizens' walking intentions with the purpose of presenting the role model of

perceived personal, environmental and safety factors on citizens' intention to walk. Is it face?

Instruments and Data Collection

The present study is a descriptive research that from the point of view of purpose is an applied research that was done in the field. The present research is a survey based on data collection method. The statistical population of this study is all the citizens of district 8 of Tehran city. According to Morgan's sample size table, 384 individuals were identified as the study sample. The available sampling method was used to select the research samples. In order to select the research sample, four streets were randomly selected from the above mentioned area as the investigated streets. The researchers then assembled a tool in person and assembled it. Therefore, after the research instrument was collected and collected, 365 instruments were analyzed. The reason for choosing this metropolitan area in Tehran was its criminality due to the population density of the area. Because one of the important issues in this research is perceived safety, the selection of a

safety-free area caused bias from the researchers' perspective, which eliminated this bias. The tool used in their research consisted of a 20-item tool designed with a 5-point Likert scale. This tool was designed in accordance with Foster and Giles-Corti (2008) theory. In the analysis part of the research, the structural equation method with partial least squares approach is used. According to the distribution of the research sample according to K-S statistical method, it is in abnormal condition, so there are pre-conditions of using variance-based software and one should use variance-based software which SS is one of these software, used. The whole process of analysis of the research was carried out using SPSS 20 software and PLS 2 software.

Results

The results showed that individual factors had a significant effect on walking intention ($t = 16.734$; effect = 0.475). The results also showed that physical environment had a significant effect on walking intention (effect = 0.056, $T = 2.370$). The results of the present study showed that social environment had a significant effect on walking intention ($t = 8.571$, effect=0.208). The results showed that perceived safety had a significant effect on walking intention ($t = 12.460$; effect = 0.345).

Table 1- T-test and the effect of research variables

Relationship	T	Effect
Individual factors on walking intention	16.734	0.475
social environment factors on walking intention	8.571	0.208
Physical environment factors on walking intention	2.370	0.056
Perceived safety factors on walking intention	12.460	0.345

Conclusion

Individual factors somehow determine their day-to-day activities. It seems that individual factors influence the process of walking because of the general conditions for walking by individuals. In other words, individual factors such as personality, mental, social, livelihood and physical condition make individuals ready to participate in sports activities (4). Individual factors as the primary driving force play an important role in the intention to walk among citizens. Physical and social environment in urban areas seems to motivate people to engage in sports activities and keep them in these sports spaces. Thus, due to its potential to attract audiences, the physical environment will attract citizens to hiking activities, and the social environment will help them stay engaged by creating

friendship groups (5). The present study also found that perceived safety is an important variable in the intention of citizens to walk. Perceived safety as one of the most important necessities in sport, especially outdoor sports, including walking has always been the focus of researchers. Due to the importance of safety on quality and continuity of sports activities, promoting safety in urban areas makes people's minds ready for outdoor sports activities. To do their sport without any fear or apprehension. Undoubtedly, safety factors play a key role in the presence of people in the sporting environment at different times of the day.

Keywords: Walk, Individual, Environmental, Safety, Intention.

نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان

بهمن طیبی

۱. استادیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

بندوار تأکید داشت رفتار افراد تحت شرایط محیط، موقعیت و ویژگی‌های فردی قرار می‌گیرد. پژوهش حاضر با هدف ارائه مدل نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان طراحی گردید. پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های پیمایشی است. جامعه آماری شامل تمامی شهروندان منطقه ۸ شهر تهران بودند. ۳۸۴ نفر به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند و به عنوان نمونه در این تحقیق شرکت کردند. در بررسی داده‌های پژوهش از روش معادلات ساختاری استفاده گردید. نتایج پژوهش نشان داد عوامل فردی، محیطی و ایمنی بر قصد پیاده‌روی شهروندان تأثیرگذار است. نتایج پژوهش همچنین نشان داد مدل پژوهش از برازش مناسبی برخوردار است. با توجه به نتایج پژوهش پیشنهاد می‌گردد ایمن‌سازی فضاهای شهری و ارتقاء امنیت فضاهای ورزشی با بهبود رفتارهای مربوط به ورزش از جمله پیاده‌روی ارتباط نزدیکی دارد.

تاریخ دریافت:

۱۳۹۸/۰۳/۰۸

تاریخ پذیرش:

۱۳۹۸/۰۸/۱۴

واژگان کلیدی:

پیاده‌روی، فردی،

محیطی، ایمنی،

قصد

مقدمه

مطالعه در خصوص رفتارها و نیت افراد همواره مورد مطالعه محققان مختلفی بوده است. قصد اجرای یک رفتار همواره تحت تأثیر شرایط مختلفی قرار می‌گیرد. بندوار تأکید داشت رفتار افراد تحت شرایط محیط، موقعیت و ویژگی‌های فردی قرار می‌گیرد (بندورا، ۱۹۸۶). این مسأله نشان‌دهنده این مهم است که قصد جهت انجام رفتارها همواره تحت الشعاع شرایط و

ویژگی‌های مختلفی است. این مسأله در برخی حوزه‌ها از جمله ورزش نمود بیشتری دارد. ورزش‌های فضای باز به علت برخورداری از شرایط و ویژگی‌های مختلف، همواره دارای شرایطی است که بر تصمیم‌گیری‌های افراد تأثیرگذار است (ایگناسچنک و همکاران، ۲۰۱۹). شرایط ذهنی، فردی و محیطی افراد حاضر در محیط‌های ورزشی نقش مهمی در قصد و نیت رفتاری آنان دارد. مطالعات بندورا و تئوری‌های ارائه شده از سوی وی، این مسأله را مورد تأیید قرار می‌دهد (وایت، ۲۰۰۸). این در حالی است که ورزش و فعالیت‌بدنی کارکردهای مختلفی در تمامی ابعاد فردی و ملی دارد. در جوامع امروزی، ورزش و مشارکت‌های ورزشی فواید

Email: bahmantayyebi2018@gmail.com

برنامه‌های اوقات فراغتی سبب می‌گردد تا بتوان به نهادهای شدن ورزش در میان گروه‌های مختلف منجر گردد (داگکاس، ۲۰۱۸).

پیاده‌روی به عنوان یکی از مهمترین اشکال ورزش، نقش مهم و اساسی در فعال نمودن سبک زندگی افراد دارد. با توجه به این‌که سبک زندگی مردم به طرف سبک زندگی غیرفعال شتابی تند گرفته و پیامدهای ناشی از آن از جمله چاقی، اضافه وزن و... است، حمل و نقل فعال یک روش مناسب برای جدایی از این نوع سبک زندگی است. حمل و نقل فعال شامل دوچرخه‌سواری و پیاده‌روی است که افراد را درگیر می‌سازد تا از انرژی خودشان در انتقال از یک مکان به مکان دیگر استفاده کنند (استینج، گرین، داتا و ادوارد، ۲۰۱۱). پیاده‌روی به عنوان مهمترین بخش فعالیت بدنی در بهبود سطح سلامت تأثیرگذار است. برنامه‌ریزی و طراحی درست و هدفمند می‌تواند به این مهم کمک نماید. این نوع برنامه‌ریزی و طراحی عمدتاً در سطح محله مطرح می‌شود (علیمردانی، محمدی و زیبایی، ۲۰۱۸).

در مسیر بهبود و گسترش پیاده‌روی، عوامل فردی و محیطی مختلفی تأثیرگذار است. اگر چه اکثر پژوهش‌های موجود در حوزه بهبود پیاده‌روی، متمرکز بر عوامل فردی شده‌اند (مارتین، کلی، بویل، کورلت و ریلی، ۲۰۱۶؛ بوچارد و رانکین، ۲۰۰۱)، اما اهمیت برخی عوامل محیطی و ایمنی در این حوزه نیز مشهود است (گیلسکورتی و دونوان، ۲۰۰۲؛ پان^۹ و همکاران، ۲۰۰۹). این در حالی است که فوستر و گیلسکورتی^{۱۰} (۲۰۰۸) اعلام داشت بررسی برخی جنبه‌های فردی، ایمنی و محیطی به صورت هم‌زمان بر برخی نگرش‌ها

متعددی برای شرکت‌کنندگان فراهم می‌سازد. این در حالی است که با توجه به صنعتی شدن جوامع و ایجاد مشکلات عمده، سطح مشارکت ورزشی رو به کاهش و یا راکد رفته است (چالپ، ۲۰۰۶). برای تمامی افراد مشخص است که افزایش مشارکت‌های ورزشی در سطح جامعه می‌تواند سبب توسعه سلامت، مسائل اقتصادی و اجتماعی گردد (وانگ، پرات، ماسرا، ژنگ و هلس، ۲۰۰۴). مطالعات بسیاری نشان داده است مشارکت‌های ورزشی به صورت نابرابر در گروه‌ها و جوامع مختلفی وجود دارد. به عنوان مثال پژوهش‌های گذشته نشان داده‌اند مردان نسبت به زنان مشارکت ورزشی بیشتری دارند و یا جوانان و نوجوانان مشارکت ورزشی بیشتری نسبت به افراد بزرگسال دارند. این مسئله در پژوهش‌های مختلفی به اثبات رسیده است. اما این مسئله را نمی‌توان در تمامی جوامع و کشورها تأیید نمود (ابواساکی، نیشینو، اوندا و بولینگ، ۲۰۰۷). مرکز آمار کشور آمریکا در سال ۲۰۰۹ اعلام نمود مشارکت ورزشی مردان این کشور ۳۹ درصد است، این در حالی بود که مشارکت زنان ۲۳ درصد است. مطابق با نتایج این مرکز با افزایش سن، میزان مشارکت ورزش کاهش می‌یابد. به عنوان مثال در کشور آمریکا مشارکت ورزشی افراد ۱۸ تا ۲۴ ساله ۴۲ درصد است و مشارکت ورزشی افراد ۴۵ تا ۵۴ سال ۲۳/۹ درصد است (وانگ و همکاران، ۲۰۰۴).

یکی از راهکارهای بهبود مشارکت‌های ورزشی در میان گروه‌های مختلف، ارتقاء وضعیت برنامه‌های اوقات فراغتی است. برنامه‌های اوقات فراغتی به عنوان یک مسئله مهم و اساسی نقش مهمی در بهبود برخی جنبه‌های ورزشی در میان افراد دارد. به عبارتی تقویت

6. Martin, Kelly, Boyle, Corlett & Reilly
7. Bouchard & Rankinen
8. Giles-Corti & Donovan
9. Pan
10. Foster & Giles-Corti

1. Chalip
2. Wang, Pratt, Macera, Zheng & Heath
3. Iwasaki, Nishino, Onda & Bowling
4. Dagkas
5. Steinbach, Green, Datta & Edwards

و رفتارهای مربوط به ورزش به خصوص پیاده‌روی در میان افراد سبب می‌گردد تا شواهد علمی گسترده‌ای در این خصوص ایجاد گردد.

عوامل فردی به عنوان یکی از مسائل مهم در تصمیمات افراد، نقش مهمی در تعیین رفتارها و نگرش‌های آنان دارد. به عبارتی عوامل فردی سبب می‌گردد تا تفاوت در برخی نگرش‌ها و رفتارها ایجاد گردد (ویلیک^۱ و همکاران، ۲۰۱۸). عوامل فردی شامل برخی جنبه‌های شخصیتی، روانی، اجتماعی، معیشتی و جسمانی است که سبب می‌گردد تا شرایط کلی افراد را تحت شعاع قرار دهد. وجود مشغله‌های شغلی و همچنین برخی ارزش‌های ذهنی در میان افراد سبب می‌گردد تا آنان به یک رفتار راغب و یا از دوری نمایند. در حوزه ورزش نیز، عوامل فردی سبب می‌گردد تا بر سطح مشارکت‌های ورزشی افراد تأثیرگذار باشد. عوامل فردی به واسطه تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری‌های افراد سبب می‌گردد تا آنان را به سمت ورزش متمایل سازد و یا به نوعی از ورزش دور نماید (شریفیان، ۲۰۱۷).

از طرفی عوامل محیطی به عنوان یکی از مسائل تأثیرگذار بر فعالیت‌های افراد مشخص است. واژه محیط نامحدود و شامل همه مواردی است که در خارج از یک مجموعه، منطقه و سازمان قرار دارند و متشکل از عواملی است که به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر سازمان اثر می‌گذارند. اجزا محیط را اغلب می‌توان به بخش‌های کوچک‌تری تقسیم نمود. الگوها و رویدادهایی که در بخش‌های متعدد محیطی واقع می‌شوند، ابعاد مختلف دارند و بر سازمان‌ها و پدیده‌ها اثر می‌گذارند. تأثیر عوامل محیطی بر پدیده‌های اجتماعی انکارناپذیر است، زیرا محیط همانند بستر و زمینه‌ای است که پدیده اجتماعی در آن اتفاق می‌افتد و از عوامل محیطی تأثیر می‌پذیرد و بر آن تأثیر

می‌گذارد (اونسون، سارمینتو، تاوینی، ماکون و آمرمان^۲، ۲۰۰۳). عوامل محیطی شامل برخی جنبه‌های فیزیکی و اجتماعی محیط می‌باشند که سبب شکل‌گیری محیط منحصر به فرد پیرامون ما می‌گردد. جنبه‌های فیزیکی عوامل محیطی شامل برخی مسائل مربوط به زیباشناختی و جانمایی است که سبب ایجاد تصویری مناسب از یک محیط و یا خدشه بر تصویر محیط می‌گردد. جنبه‌های اجتماعی محیط به نحوه ارتباطات و مراودات بین فردی و بین گروهی اشاره دارد. تفاوت‌های محیطی در خصوص جنبه‌های فیزیکی و اجتماعی سبب گردیده است تا امروزه محیط پیرامون ما از تنوع گسترده‌ای برخوردار باشد. این گستردگی سبب گردیده است تا محیط به عنوان یک عامل مؤثر نقش مهم و ارزشمندی بر بهبود و گسترش برخی فعالیت‌ها از جمله ورزش داشته باشد. عوامل محیطی به علت گستردگی خود و همچنین نقش معناداری که بر جنبه‌های مختلف ورزشی می‌گذارد سبب می‌گردد تا به توان همگانی شدن فعالیت‌های اوقات فراغتی را تسریع داد (صفراری و قره، ۲۰۱۶).

تعامل بین ویژگی‌های شخصی و عوامل محیطی سبب می‌گردد تا تصویری از محیط پیرامون افراد مطابق با واقعیت‌ها و متأثر از جنبه‌های شخصیتی افراد ایجاد گردد. این مسئله سبب می‌گردد تا محیط پیرامون از نظر افراد ایمن و یا غیر ایمن تلقی گردد (فوستر و گیلسکورتی، ۲۰۰۸). درک محیط ایمن به عنوان یکی از ضروریات گسترش ورزش به خصوص برخی ورزش‌های همگانی از جمله پیاده‌روی مشخص است. ناامن بودن یک محیط اجتماعی سبب می‌گردد تا میزان پویایی این محیط از بین رود و به عبارتی تمایل به انجام فعالیت‌های همگانی در میان افراد کاهش یابد. از طرفی طراحی مناسب محیط و منطبق بر ویژگی‌های

1. Wilk

2. Evenson, Sarmiento, Tawney, Macon & Ammerman

مناسب‌تری در فضاهای ورزشی و ورزش پیاده‌روی فعالیت نمایند. استاسی^۴ و همکاران (۲۰۱۲) نیز مشخص نمودند بهبود وضعیت ایمنی سبب بهبود مشارکت‌های ورزشی می‌گردد. از طرفی مارتین و همکاران (۲۰۱۶) اعتقاد داشتند برخی جنبه‌های فردی و شخصیتی سبب می‌گردد تا افراد در محیط‌های ورزشی درگیر شوند. ایگناسچنک و همکاران (۲۰۱۹) نیز مشخص نمودند مسائل فردی سبب تصمیم‌گیری جهت حضور در محیط‌های ورزشی می‌گردد. پان و همکاران (۲۰۰۹) نیز مشخص نمودند که برخی شرایط محیطی سبب می‌گردد تا افراد در فعالیت‌های ورزشی گروهی جذب شوند.

این در حالی است که فقدان پژوهش‌های جهت اثبات نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان سبب گردیده است تا در کشور ایران برنامه‌ریزی‌های مربوط به توسعه پیاده‌روی، به دور از برخی عوامل تأثیرگذار از جمله ویژگی‌های فردی، محیطی و ایمنی درک شده افراد باشد. به عبارتی نامشخص بودن نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان سبب گردیده است تا عملاً تلاشی جهت بهبود وضعیت و شرایط موجود در این خصوص انجام نگردد. این مسئله سبب گردیده است تا پژوهش حاضر باهدف ارائه مدل نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان، سعی در پاسخ به این سؤال داشته باشد که مدل نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان به چه صورت می‌باشد؟ شکل شماره ۱، مدل مفهومی پژوهش را به نمایش گذاشته است.

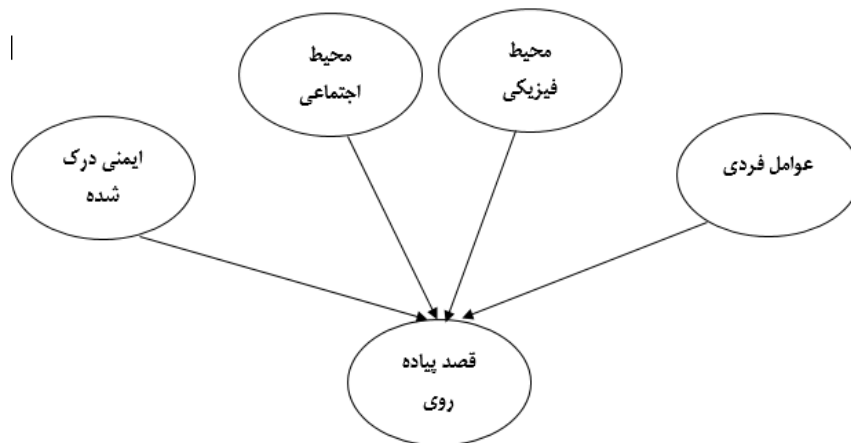
افراد سبب می‌گردد تا به‌توان بستری مناسب جهت بهبود مشارکت افراد در فعالیت‌های مختلف از جمله پیاده‌روی را وجود داشته باشد. درک ایمنی یک محیط به عنوان یکی از مسائل مهم در هر فضای مورد بررسی است (دویلی، کلی، اسکلاسرگ و استوکارد؛ ۲۰۰۶). فضای شهری بستری است که فعالیت‌ها و رفتارهای انسانی در آن شکل می‌گیرد و روابط اجتماعی و فرهنگی انسان‌ها با یکدیگر در آن اتفاق می‌افتد. این فضا در طول زمان و بر اساس شرایط مختلف، تغییر می‌کند (مولر؛ ۲۰۱۸). یکی از نیازهای مهم فضاهای امروزی، نیاز به تقویت ایمنی است. ایمنی دارای مفهومی گسترده و در برگیرنده ابعاد مختلف روانی، اقتصادی و اجتماعی است. در معنای عام می‌توان ایمنی را رهایی از ترس و تهدید و عدم تعرض به حقوق انسانی تعریف کرد. امنیت و ایمنی به عنوان یکی از عوامل بسیار تأثیرگذار در توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سکونتگاه‌های شهری مطرح شده‌اند. در نتیجه، ایمن‌سازی فضاهای شهری به عنوان یکی از ضرورت‌های اساسی در طراحی و برنامه‌ریزی شهری مطرح است (انیفوسوی و لیا؛ ۲۰۱۵).

خلاً ناشی از کمبود پژوهش‌های جامع، در خصوص نقش برخی جنبه‌های فردی، محیطی ایمنی بر برخی رفتارهای ورزشی از جمله پیاده‌روی درک می‌گردد. فوستر و گیلسکورتی (۲۰۰۸) در پژوهش خود مشخص نمودند مسائل فردی، محیط و ایمنی سبب می‌گردد تا نگرش افراد در خصوص ورزش تحت شعاع قرار گیرد. بهبود برخی رفتارهای ورزشی از جمله پیاده‌روی ماحصل شکل‌گیری بستر جهت انجام این فعالیت در میان شهروندان است.

فوستر و گیلسکورتی (۲۰۰۸) نیز مشخص نمودند جنبه‌های ایمنی سبب می‌گردد تا افراد به صورت

3. Anifowose & Ilias
4. Stathi

1. Doyle, Kelly, Schlossberg, & Stockard
2. Muller

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش

انتخاب این منطقه شهری در شهر تهران، جرم خیز بودن این منطقه با توجه به حجم تراکم جمعیتی این منطقه بود. به علت این که یکی از مسائل مهم در این پژوهش ایمنی درک شده است، انتخاب یک منطقه عاری از ایمنی، از منظر پژوهشگران سبب سوگیری می‌گردید که با انتخاب یک منطقه جرم خیز، این سوگیری رفع گردید.

در جهت تعیین اهداف پژوهش از مدل مفهومی پژوهش فوستر و گیلسکورتی (۲۰۰۸) استفاده گردید.

ابزار و شیوه گردآوری داده‌ها

ابزار مورد استفاده در پژوهش آنان شامل ابزار ۲۰ سؤالی بود که سؤالات آن در طیف ۵ ارزشی لیکرت طراحی شده بود. این ابزار مطابق با نظریه فوستر و گیلسکورتی (۲۰۰۸) طراحی گردیده بود. این ابزار در ۵ قسمت در جهت بررسی عوامل فردی (شامل ۵ سؤال)، عوامل محیط فیزیکی (شامل ۴ سؤال)، عوامل محیط اجتماعی (شامل ۴ سؤال)، ایمنی درک شده (شامل ۴ سؤال) و قصد پیاده‌روی (شامل ۳ سؤال) طراحی شده بود. نمونه‌ای از سؤالات این ابزار شامل "به طور منظم به دنبال پیاده‌روی می‌باشم؟" بود. در پژوهش حاضر

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های توصیفی است که از منظر هدف، جز پژوهش‌های کاربردی است و به صورت میدانی انجام گردید. روش پژوهش حاضر از نظر روش گردآوری داده‌ها، پیمایشی است.

شرکت‌کنندگان

جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی شهروندان منطقه ۸ شهر تهران است که بر اساس اطلاعات کسب‌شده تعداد آنان شامل ۳۷۷۸۰۶ نفر است. بر اساس جدول حجم نمونه مورگان تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه پژوهش مشخص گردیدند. در انتخاب نمونه‌های پژوهش از روش نمونه‌گیری در دسترس استفاده گردید. جهت انتخاب نمونه‌های پژوهش ابتدا به صورت تصادفی چهار خیابان از منطقه فوق به عنوان خیابان‌های مورد بررسی مشخص گردید. سپس محققین با حضور در این مناطق به تقسیم ابزار به صورت حضوری و جمع‌آوری آن اقدام نمود. بدین جهت پس از پخش و جمع‌آوری ابزار پژوهش، تعداد ۳۶۵ ابزار مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. علت

است، لذا پیش شرایط استفاده از نرم‌افزارهای واریانس محور وجود دارد و می‌بایستی از نرم‌افزارهای واریانس محور که پی‌ال‌اس^۲ یکی از این نرم‌افزارها است، استفاده نمود. تمامی روند تجزیه و تحلیل پژوهش، در غالب نرم‌افزار اس‌پی‌اس^۲ نسخه ۲۰ و پی‌ال‌اس نسخه ۲ انجام گرفت.

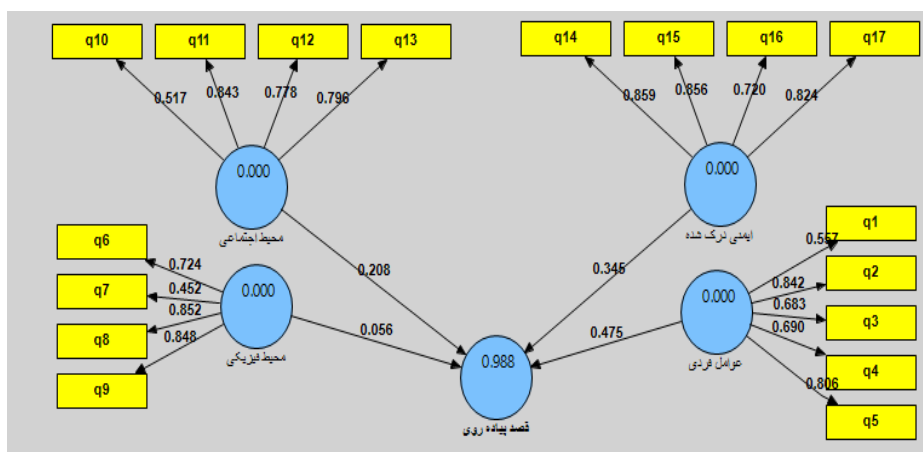
اطلاعات و داده‌ها

نتایج توصیفی مربوط به سن نشان داد ۹/۱ درصد از نمونه آماری دارای سن کمتر از ۳۵ سال، ۱۷/۵ درصد ۳۵ تا ۴۰ سال، ۳۵/۶ درصد ۴۰ تا ۵۰ سال و ۳۷/۸ درصد دارای سن بالاتر از ۵۰ سال هستند. نتایج توصیفی مربوط به وضعیت جنسیت نمونه پژوهش حاضر نشان داد ۴۷ درصد از افراد شرکت‌کننده در پژوهش بانوان و ۵۳ درصد مردان هستند. شکل شماره ۱ و ۲ مدل اندازه‌گیری و ضرایب معناداری تی را نشان می‌دهد.

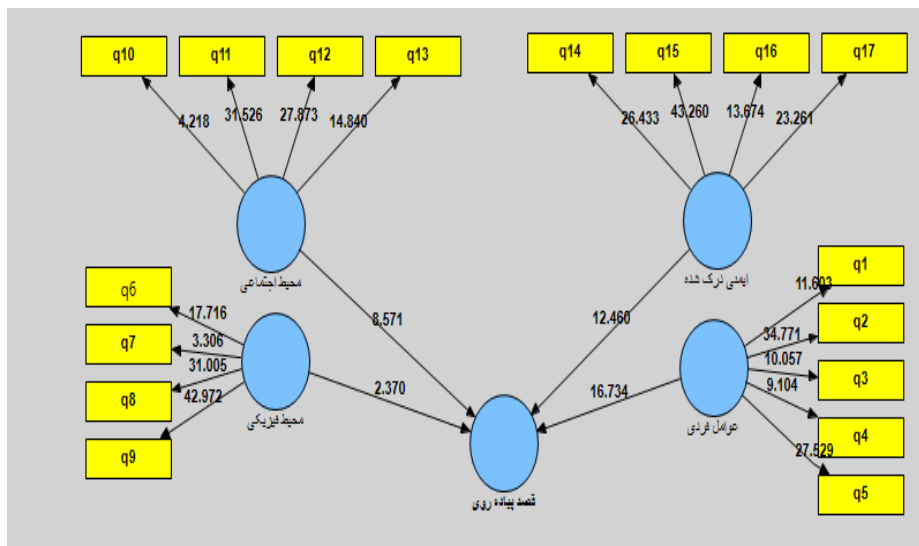
نیز میزان پایایی متغیرها پس از محاسبه آلفای کرونباخ میزان ۰/۸۵ جهت عوامل فردی، میزان ۰/۸۳ جهت عوامل محیط فیزیکی، میزان ۰/۸۹ جهت عوامل محیط اجتماعی، میزان ۰/۷۹ جهت ایمنی درک شده و میزان ۰/۸۲ جهت قصد پیاده‌روی مشخص گردید. همچنین در ارتباط با ابزار نهایی جهت توزیع، روایی محتوی با استفاده از نظرسنجی از ۱۰ نفر از خبرگان ورزشی، به دست آمد. بنابراین روایی محتوی ابزارهای پژوهش مورد تأیید قرار گرفت. روایی واگرا و همگرا نیز در پژوهش حاضر مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. بنابراین می‌توان اعلام داشت ابزار پژوهش حاضر از پایایی و روایی مناسبی برخوردار بودند.

روش پردازش داده‌ها

در قسمت تجزیه و تحلیل پژوهش، از روش معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی استفاده شده است. با توجه به توزیع نمونه پژوهش با توجه به روش آماری کالموگروف-اسمیرنوف، در وضعیت غیر نرمال

شکل ۲- مدل اندازه‌گیری

شکل ۳- ضرایب معناداری تی مدل پژوهش

معناداری دارد (۰/۲۰۸=تأثیر؛ ۸/۵۷۱=تی). نتایج پژوهش حاضر نشان داد ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی تأثیر معناداری دارد (۰/۳۴۵=تأثیر؛ ۱۲/۴۶۰=تی). جدول شماره ۱، خلاصه‌ای از نتایج مربوط به مدل پژوهش را به نمایش گذاشته است.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد عوامل فردی بر قصد پیاده‌روی تأثیر معناداری دارد (۰/۴۷۵=تأثیر؛ ۱۶/۷۳۴=تی). همچنین نتایج پژوهش حاضر مشخص نمودند محیط فیزیکی بر قصد پیاده‌روی تأثیر معناداری دارد (۰/۰۵۶=تأثیر، ۲/۳۷۰=تی). نتایج پژوهش حاضر نشان داد محیط اجتماعی بر قصد پیاده‌روی تأثیر

جدول ۱- اطلاعات مربوط به مدل پژوهش

تی	اثر	روابط موجود در مدل پژوهش
۱۶/۷۳۴	۰/۴۷۵	عوامل فردی بر قصد پیاده‌روی
۸/۵۷۱	۰/۲۰۸	محیط اجتماعی بر قصد پیاده‌روی
۲/۳۷۰	۰/۰۵۶	محیط فیزیکی بر قصد پیاده‌روی
۱۲/۴۶۰	۰/۳۴۵	ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی

گذاشته است.

جدول شماره ۲، شاخص برازش مدل را به نمایش

جدول ۲- شاخص‌های برازش مدل پژوهش

متغیرها شاخص‌های برازش	عوام فردی	محیط فیزیکی	محیط اجتماعی	ایمنی درک شده	قصد پیااده‌روی
پایایی ترکیبی ^۱	۰/۸۸۸	۰/۸۴۲	۰/۸۲۸	۰/۸۱۸	۰/۹۴۲
روایی همگرا ^۲	۰/۶۶۷	۰/۵۲۲	۰/۵۵۴	۰/۵۴۳	۰/۵۰۷
ضریب تبیین ^۳	-	-	-	-	۰/۹۸۷
برازش کلی مدل ^۴	-	-	-	-	۰/۷۴۱

مطابق با شاخص‌های منتخب گزارش‌شده، مشخص گردید مدل پژوهش حاضر از برازش مناسبی برخوردار می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد عوامل فردی بر قصد پیاده‌روی شهروندان تأثیرگذار است. عوامل فردی به علت نفوذ بر انگیزش، علائق و همچنین برنامه‌های زمانی افراد سبب می‌گردد تا برنامه‌ریزی ورزشی افراد را تحت شعاع قرار دهد. به عبارتی عوامل فردی به علت قدرت نفوذ خود سبب می‌گردد تا قصد انجام و یا عدم انجام پیاده‌روی را تحت تأثیر قرار دهد. مارتین و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خود مشخص نمودند عوامل فردی سبب می‌گردد تا افراد به فعالیت‌های ورزشی متمایل گردند. ویلک و همکاران (۲۰۱۸) در پژوهش خود مشخص نمودند عوامل فردی به واسطه ایجاد تأثیرگذاری بر نگرش‌ها، رفتارها و همچنین ویژگی‌های شخصیتی افراد، سبب ایجاد نقش تعیین‌کننده‌ای بر رفتارهای روزمره آنان دارد. به عبارتی عوامل فردی به نوعی تعیین‌کننده فعالیت‌های آنان در طول روز است. به نظر می‌رسد عوامل فردی به علت شکل‌گیری شرایط کلی جهت انجام پیاده‌روی از سوی افراد، منجر به تأثیرگذاری بر فرایند پیاده‌وری می‌گردد.

به عبارتی عوامل فردی از جمله شخصیتی، روانی، اجتماعی، معیشتی و جسمانی سبب می‌گردد تا افراد آماده حضور در فعالیت‌های ورزشی شوند. عوامل فردی به عنوان نیروی انگیزشی اولیه نقش مهمی در قصد پیاده‌روی در میان شهروندان را دارا است. این مسئله سبب گردیده است تا پژوهش حاضر به خوبی مشخص نماید که عوامل فردی به علت تأثیرگذاری خود نقش مهمی در قصد پیاده‌روی شهروندان داراست. به نظر می‌رسد عوامل فردی سبب ایجاد انگیزش در میان افراد و یا مخدوش نمودن انگیزش افراد جهت حضور در فعالیت‌های ورزشی از جمله پیاده‌روی می‌گردد. این مسأله ناشی از نقش عوامل فردی در بروز شالوده ذهنی و روانی افراد است. وانگ و همکاران (۲۰۰۴) مشخص نمود مشارکت‌های ورزشی در محیط‌های مختلف متفاوت است و علت گسترده این تفاوت‌ها، به مسائل روانی و ذهنی افراد در محیط‌های مختلف مربوط است. از این رو عوامل فردی به واسطه نقش تعیین‌کننده خود در جنبه‌های ذهنی و روانی سبب تأثیرگذاری بر قصد پیاده روی افراد می‌گردد.

پژوهش حاضر همچنین مشخص نمود عوامل محیطی شامل محیط فیزیکی و محیط اجتماعی نقش مهم و اساسی بر قصد پیاده‌روی شهروندان دارا است. به نظر می‌رسد عوامل محیطی به واسطه حس جذب‌کنندگی خود سبب می‌گردد تا شهروندان جهت حضور در

3. R²

4. GOF

1. Composite Reliability

2. Convergent Validity

پیاده‌روی همواره مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است.

عوامل ایمنی سبب می‌گردد تا حس امنیت در میان افراد ایجاد گردد. دویلی و همکاران (۲۰۰۶) مشخص نمودند عوامل ایمنی سبب می‌گردد تا افراد احساس امنیت نمایند و این مسأله سبب کاهش برخی محدودیت‌های آنان جهت حضور در برنامه‌های ورزشی می‌گردد. استاسی و همکاران (۲۰۱۲) در پژوهش خود مشخص نمودند ایمنی مهمترین زیرساخت در جهت بهبود و گسترش برخی فعالیت‌های ورزشی در روباز است. فوستر و گیلسکورتی (۲۰۰۸) نیز مشخص نمودند انجام پیاده‌روی در مناطق شهری نیازمند ارتقاء ایمنی دارد. به نظر می‌رسد ایمنی درک شده افراد از محیط خود سبب می‌گردد تا آنان از منظر ذهنی آمادگی لازم جهت انجام ورزش پیاده‌روی را داشته باشند. به علت اهمیت ایمنی بر کیفیت و تداوم فعالیت‌های ورزشی، ارتقاء ایمنی در فضاهای شهری سبب می‌گردد تا ذهنیت افراد جهت انجام فعالیت‌های ورزشی روباز آمادگی لازم را داشته باشد و بدون هر گونه ترس و دلهره به انجام فعالیت‌های ورزشی خود اقدام نمایند. بدون شک عوامل ایمنی به عنوان یک عامل مهم نقش کلیدی در امکان حضور افراد در محیط‌های ورزشی در برخی زمان‌ها و ساعت‌های شبانه دارد. در ساعات مختلف می‌گردد. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌گردد تا با ایمن‌سازی فضاهای شهری و ارتقاء امنیت فضاهای ورزشی به بهبود رفتارهای مربوط به ورزش از جمله پیاده‌روی اقدام نمود. همچنین با توجه به اهمیت عوامل ایمنی بر قصد پیاده‌روی شهروندان پیشنهاد می‌گردد تا با بازگو نمودن امنیت و ایمنی موجود در فضاهای ورزشی، تا حدی از شایعات در خصوص کاهش امنیت در میان آحاد مردم کاست. بدون شک این مسأله نیازمند ایجاد امنیت در مرحله دوم و سپس بازگو نمودن واقعیت‌ها در این خصوص است. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا با متناسب‌سازی

فعالیت‌های ورزشی راغب شوند. بدون شک نیاز به حضور در محیط‌های جذاب و همچنین حضور در میان گروه‌های اجتماعی از جمله نیازهای مهم انسان‌ها می‌باشد. عوامل محیطی به واسطه تأثیرگذاری بر مسائل زیباشناختی محیط و همچنین شکل‌گیری جو اجتماعی یک محیط نقش مهمی در تصمیم‌گیری‌های ورزشی افراد خواهد داشت. از طرفی عوامل محیطی کارکردهای مختلفی در ایجاد پایگاه‌های اجتماعی دارد. اونسون و همکاران (۲۰۰۳) مشخص نمودند مسائل محیطی به واسطه ایجاد گروه‌های اجتماعی سبب می‌گردد تا افراد در برنامه‌های مختلف جذب شوند. به عبارتی عوامل محیطی بازگو کننده شرایطی است که افراد را به سمت یک فعالیت جذب می‌نمایند. از این رو عوامل محیطی با نفوذ بر وضعیت ذهنی افراد سبب می‌گردد تا آنان جهت حضور در برنامه‌های ورزشی از جمله پیاده روی تحریک شوند. گیلسکورتی و دونوان (۲۰۰۲) در پژوهش خود مشخص نمودند مسائل محیطی سبب می‌گردد تا افراد به ورزش متمایل گردند. پان و همکاران (۲۰۰۹) نیز مشخص نمودند محیط در ابعاد فیزیکی و اجتماعی خود سبب می‌گردد تا شرایط جهت حضور افراد در فعالیت‌های پیاده‌روی ایجاد گردد. به نظر می‌رسد محیط فیزیکی و اجتماعی در مناطق شهری به واسطه ایجاد بستر انگیزشی برای افراد سبب می‌گردد تا آنان به سمت فعالیت‌های ورزشی جذب شوند و آنان را در این فضاهای ورزشی نگه دارد. از این رو محیط فیزیکی به علت پتانسیل در جذب مخاطب، سبب جذب شهروندان در فعالیت‌های پیاده‌روی خواهد شد و محیط اجتماعی به واسطه ایجاد گروه‌های دوستی سبب می‌گردد تا آنان در این فعالیت‌ها ماندگار شوند.

پژوهش حاضر همچنین مشخص نمود ایمنی درک شده، یک متغیر مهم در قصد پیاده‌روی شهروندان است. ایمنی درک شده به عنوان یکی از ضروریات مهم در ورزش به خصوص ورزش‌های روباز از جمله

بهبود وضعیت محیطی جهت ارتقاء برخی فعالیت‌های ورزشی از جمله پیاده‌روی اقدام نمود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر همچنین پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد امکانات پیاده‌روی متناسب با وضعیت مهارتی و علاقه افراد، به جذب مخاطبان گسترده از هر نوع وضعیت ذهنی، جسمی و نژادی اقدام نمود.

برنامه‌های ورزشی از جمله پیاده‌روی، مطابق با نیازها و خواسته‌های شهروندان، برخی محدودیت‌های فردی جهت انجام ورزش را مدیریت کرد. همچنین پیشنهاد می‌گردد تا با ایجاد گروه‌های اجتماعی در فضاهای ورزشی و محیط‌های شهری و همچنین با ایجاد برخی زیرساخت‌های ورزشی و زیباسازی این زیرساخت‌ها به

منابع

1. Alimardani, M., Mohammadi, M., & Zibaei, N. (2018). The Effect of Place Attachment- Walking- on Health Issue at Neighborhood Level, Case Study: Motahary Neighborhood in Mashhad City. *Journal of Architecture, Urban Design & Urban planning*, 10(21), 193-204. In Persian.
2. Anifowose, O. M., & Ilias, S. (2015). Concepts of physical design and crime: a preliminary study into exploration of factors influencing building security cost. *Advances in Environmental Biology*, 87-90.
3. Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action. *Upper Saddle River: Prentice Hall Publishing*.
4. Bouchard, C., & Rankinen, T. (2001). Individual differences in response to regular physical activity. *Medicine and science in sports and exercise*, 33(6 Suppl), S446-51.
5. Chalip, L. (2006). Toward a distinctive sport management discipline. *Journal of sport management*, 20(1), 1-21.
6. Dagkas, S. (2018). "Is social inclusion through PE, Sport and PA still a rhetoric?" Evaluating the relationship between physical education, sport and social inclusion. *Educational Review*, 70(1), 67-74.
7. Doyle, S., Kelly-Schwartz, A., Schlossberg, M., & Stockard, J. (2006). Active community environments and health: the relationship of walkable and safe communities to individual health. *Journal of the American Planning Association*, 72(1), 19-31.
8. Eigenschenk, B., Thomann, A., McClure, M., Davies, L., Gregory, M., Dettweiler, U., & Inglés, E. (2019). Benefits of outdoor sports for society. A systematic literature review and reflections on evidence. *International journal of environmental research and public health*, 16(6), 937.
9. Evenson, K. R., Sarmiento, O. L., Tawney, K. W., Macon, M. L., & Ammerman, A. S. (2003). Personal, social, and environmental correlates of physical activity in North Carolina Latina immigrants. *American journal of preventive medicine*, 25(3), 77-85.
10. Foster, S., & Giles-Corti, B. (2008). The built environment, neighborhood crime and constrained physical activity: an exploration of inconsistent findings. *Preventive medicine*, 47(3), 241-251.
11. Giles-Corti, B., & Donovan, R. J. (2002). The relative influence of individual, social and physical environment determinants of physical activity. *Social science & medicine*, 54(12), 1793-1812.
12. Iwasaki, Y., Nishino, H., Onda, T., & Bowling, C. (2007). Research reflections leisure research in a global world: Time to reverse the western domination in leisure research? *Leisure Sciences*, 29(1), 113-117.

13. Martin, A., Kelly, P., Boyle, J., Corlett, F., & Reilly, J. J. (2016). Contribution of walking to school to individual and population moderate-vigorous intensity physical activity: systematic review and meta-analysis. *Pediatric exercise science*, 28(3), 353-363.
14. Müller, M. M. (2018). Policing as Pacification: Postcolonial Legacies, Transnational Connections, and the Militarization of Urban Security in Democratic Brazil. *New York: Springer Publishing*.
15. Pan, S. Y., Cameron, C., DesMeules, M., Morrison, H., Craig, C. L., & Jiang, X. (2009). Individual, social, environmental, and physical environmental correlates with physical activity among Canadians: a cross-sectional study. *BMC public health*, 9(1), 21.
16. Safari, M., & Ghareh, M. (2016). Identification and Classification of Effective Environmental Factors in Popularity of Recreational Sports in Iran. *Journal of sport management*. 8(1), 51-68.
17. Sharifian, L. (2017). The Role of Individual Factors and Culture in the Quality of Life of Students of the Islamic Azad University, Scientific. *Research and Information Management Magazine*, 190, 89-85.
18. Stathi, A., Gilbert, H., Fox, K. R., Coulson, J., Davis, M., & Thompson, J. L. (2012). Determinants of neighborhood activity of adults age 70 and over: a mixed-methods study. *Journal of aging and physical activity*, 20(2), 148-170.
19. Steinbach, R., Green, J., Datta, J., & Edwards, P. (2011). Cycling and the city: a case study of how gendered, ethnic and class identities can shape healthy transport choices. *Social science & medicine*, 72(7), 1123-1130.
20. Wang, G., Pratt, M., Macera, C. A., Zheng, Z. J., & Heath, G. (2004). Physical activity, cardiovascular disease, and medical expenditures in US adults. *Annals of Behavioral Medicine*, 28(2), 88-94.
21. White, D. D. (2008). A structural model of leisure constraints negotiation in outdoor recreation. *Leisure sciences*, 30(4), 342-359.
22. Wilk, P., Clark, A. F., Maltby, A., Smith, C., Tucker, P., & Gilliland, J. A. (2018). Examining individual, interpersonal, and environmental influences on children's physical activity levels. *SSM-population health*, 4, 76-85.

ارجاع دهی

طیبه، بهمن. (۱۳۹۹). نقش عوامل فردی، محیطی و ایمنی درک شده بر قصد پیاده‌روی شهروندان. *مطالعات روان‌شناسی ورزشی*، ۹(۳۱)، ص. ۴۴-۲۳۱. شناسه دیجیتال: 10.22089/spsyj.2019.7517.1805

Tayyebi, B. (2020). The Model Presents the Role of Individual, Environmental and Perceived Safety Factors on Citizens' Walking. *Sport Psychology Studies*, 9(31); Pp: 231-44. In Persian. DOI: 10.22089/spsyj.2019.7517.1805